

[Handelsministeren.]

kommet med i betænkningen, i virkeligheden har slået bunden væk under de mere principielle indvendinger, det ærede medlem hr. Weikop kom med.

Det ærede medlem hr. Weikop ville så gerne have mig i spørgetimen. Uden at jeg har talt det op, ville jeg tro, det var noget i retning af 20 spørgsmål, om ikke til professoren, så til ministeren. Jeg skal gerne tjene det ærede medlem i at besvare de stillede spørgsmål.

Det ærede medlem siger til mig, at det er urimeligt, at jeg ikke har søgt forhandling med erhvervslivet, inden jeg fremsatte disse lovforslag, og det ærede medlem hr. Poul Møller beklagede sig — sådan forstod jeg det — derudover over, at der havde været for ringe tid for folketinget til at behandle dem. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Weikop, at før jeg i efteråret fremsatte lovforslaget om indseende med priser, havde jeg en forhandling med erhvervene, en forhandling, hvor man fik adgang til både at udtale sig om dette lovforslag om indseende med priser og adgang til principielt at give udtryk for erhvervenes synspunkter over for prisindgreb. Nu kan det ærede medlem sige, at der er sket væsentlige ændringer. Det erkender jeg der er. Men hvad er den væsentligste ændring? Den væsentligste ændring er, at der fra en bestemt dato skal være mulighed for at indføre prisstop.

Vi har, så vidt min erfaring rækker, meget ofte her i tinget, netop når man skulle gribe ind over for prisansættelserne i erhvervslivet, forstået, at tidspunktet skulle være en dato, som ikke på forhånd var bekendt af for mange og i for stort et omfang. Det har været en almindelig opfattelse, når det gjaldt f. eks. indirekte afgifter, og et tilsvarende synspunkt må vel kunne gøres gældende, når det gælder en bestemt dato for indførelse af et prisstop.

Må jeg endvidere spørge det ærede medlem hr. Weikop, om det ærede medlem, dengang — jeg erkender, det er længe siden — han selv sad med et ministeransvar, benyttede den stik modsatte udvej, når det ærede medlem skulle gribe ind? Nej, det gjorde det ærede medlem ikke. Den 21. marts 1951 kom der, ikke et lovforslag, der skulle behandles i folketinget, men en bekendtgørelse fra den daværende handels-

minister, det ærede medlem hr. Weikop, en bekendtgørelse om midlertidigt avancestop. Det var altså et indgreb, der gav de samme administrative besværligheder som det forslag, jeg her har fremsat. Det kom ikke i lovsform, hvor besværlighederne blev prøvet over for folketingets kritiske vurdering; men det var en bekendtgørelse, det ærede medlem udstedte. Der er ikke antydning af bebøjelse fra min side imod det ærede medlem i den anledning. Noget sådant kan være nødvendigt.

Med hensyn til lovforslaget om indseende med priser spørger det ærede medlem hr. Weikop, om det, når jeg i dette lovforslag stiller forslag, der rent faktisk ændrer princippet for monopollovgivningen på bestemte områder, og dermed i denne lov lovgiver på monopollovens område, ikke er lovteknisk forkert. Jeg vil gerne sige, at jeg heller ikke i almindelighed er tilhænger af det princip at lovgive i én lov for en anden lovs område, men det er ikke noget, der er aldeles ukendt her i tinget.

Når det ærede medlem så videre spørger: hvad siger lovkontoret til det? ja, så kan jeg svare, at dette lovforslag har som alle forslag, der kommer fra regeringen, været forelagt for lovkontoret, og lovkontoret har ikke vendt sig imod dette lovforslag på en måde, så det ikke skulle kunne fremsættes.

Jeg kan derfor besvare det ærede medlems spørgsmål derhen, at det hverken er første gang, man gør noget sådant, eller at det er noget, som lovkontoret har frarådet, at vi skulle gøre.

Så spørger det ærede medlem: når man nu bygger på det princip, at man skal kræve særlige forhold for at kunne indlede en undersøgelse fra monopoltilsynets side, hvad er det så for særlige forhold? Der står ikke noget om det i loven. Nej, det gør der ikke. Jeg vil gerne svare, at det i dette tilfælde er monopoltilsynet, der skal skønne, om der er særlige omstændigheder på et bestemt område, og jeg tror, det ærede medlem vil være enig med mig i, at ved at overlade skønnet til monopolrådet kommer det til at hvile på en objektiv vurdering, og det kan derfor ikke karakteriseres som eller beskyldes for at være noget i retning af et politisk skøn.

Må jeg også gøre opmærksom på, at der her er en overensstemmelse, for så vidt